

Logik for potentielle burhøns

Liberalismens budskab – der går på, at der ikke findes sande almeninteresser, men udelukkende individuelle særinteresser – det sælger hysterisk godt på markedet for ideologiske budskaber.

Liberalisternes demokratiske argument bygger bl.a. på påstanden om, at så mange umuligt tage fejl, og at alt andet end det demokratiske flertals ret er det rene diktatur.

Den udemokratiske videnskab står her over for med et langt mindre sælgende budskab, der handler om, at det almindelige demokratiske flertal er ved at smadre jordens livsbetingelser med al sin økonomiske og demokratiske succes.

Ingen, heller ikke inden for videnskaben, benægter at de sande almeninteresser er svære at realisere konkret og individuelt.

Men det, der anfægter det populære budskab om, at de sande almene interesser slet ikke findes, er, at det hverken er i individets eller det demokratiske flertals sande interesse, at miste sit livsgrundlag. Og hvis individerne ikke kan finde ud af at identificere sig med interessen i at bevare jordens livsbetingelser, så er det her, at der er et problem. For det er fuldstændigt underminerende i forhold til gyldigheden af deres budskab om, at deres individuelle særinteresser er sande, uanset hvor mange der køber det og står bag det demokratisk.

For så vidt som individernes konkrete forfølgelse af deres særinteresser går ud over hensynet til de almene livsbetingelser, så er selv individualisternes særinteresser falske. (Falske individualistiske særinteresser)

Det er konklusionen, som individualisterne ikke køber, uanset hvor logisk stringent den følger af de videnskabeligt funderede præmisser. (Kognitivt svigt)

Deres individuelle interesser er uforenelige med den sande almeninteresse, som de burde være i stand til at identificere sig med. (Moralsk svigt)

Det demokratiske flertals ret og det marked som demokraterne inkarnerer er heller ikke forenelig med den sande almeninteresse. (Mangler politisk legitimitet)

Det hårdkogte fællesskab:

7. 000. 000. 000 individualistiske æg står hver især smilende fast på de falske særinteresser, bag benægtelsen af de sande almeninteresser.

Fuldstændigt duperet af deres egen fortælling om sig selv som de bedst egnede afslører de sig på den måde som evolutionens helt store fejlskud.

Hvis der er en tid efter denne, vil man stå konfronteret med spørgsmålet om, hvordan så mange kunne tage så meget fejl?